ΤΗΛ. ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ

ΣΕΛΙΣ 3η

Σταθ. Α' Βοηθειῶν 44—44
Πυροσβεστ. Ὑπηρ. 25—61
Β λ ά β α ι 25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80
Ἀμέσου δράσεως 35—59

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Τουριστικὴ Ἀστυνομία 34—52

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
Τουριστ. Περίπτερον 45—40
Α' Ἀστυνομ. Τμῆμα 28—81
Β' Ἀστυνομικ. Τμῆμα 28—82
Γ' Ἀστυν. Τμῆμα 28—83
Δ' Ἀστυνομ. Τμῆμα 20—21

Δευτέρα 23 Νοεμβρίου 1964

Δ. Πουρνάρας

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΕΙΣ οἱ.. θαλασσινοὶ ὅ-
λουμε νὰ ξεσκάσουμε καὶ
κουραστοῦμε παίρνουμε
δρόμο γιὰ τά... μεσόγεια.
νον ποὺ ὁδηγεῖ μακρυὰ
τὰ λιμάνια καὶ τὶς παρα-
στίς ὁποῖες καθημερινὰ
ροβραδυάζουμε.

ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ πο-
υσιολογικὴ καὶ ψυχολογη
ἀπὸ τὰ πολὺ παληά,
χρόνια. Ἀπὸ τότε ποὺ
τῆς, βαριεστημένος ἀπὸ
λάσσα ἐπεθύμησε νὰ γί-
υργός. Καὶ ὁ Ἄη—Λιὰς
πρε στὸν ὦμο ἕνα κουπὶ
ξεκίνησε γιὰ τὸ ἐσωτερι-
Ἔτσι λέει ἕνας μῦθος. Καὶ
σταμάτησε παρὰ ὅταν βρὲ
μεταξὺ ἀνθρώπων ποὺ ἀ-
σαν τὴ χρησιμότητά του.
β.υνὰ ψηλὰ. Γιαυτὸ τὰ
κλήσια του εἶναι χτισμέ
ηλα σχεδὸν σὲ ψηλὲς κορ-
!

ίνεται ἄλλωστε νὰ μὴν
σε νὰ βρῆ ἀνθρώπους που
ούσαν τὰ τῆς θαλάσσης,
πεφθεῖμε ὅτι στὴν ἐποχὴ
—τὴν ἀτομικὴ ὅπως συ-
ίουν νὰ τὴν ἀποκαλοῦν —
γκιων ἄνθρωποι, στὸ πόπο
ποὺ οὔτε κἂν τὴν ἔχουν

Ὅταν λοιπὸν τὴν πρωταν-
σουν μπορεῖ νὰ μὴ φωνά-
:
θάλασσα! Θάλασσα!
Ὅπως φώναξαν στὴ κάθοδο
οἱ μύριοι τοῦ Ξενοφῶντα.
Μὰ νὰ βρίσκουν ...φυσιολο-
αὐτὴ τὴν ἐρώτηση ποὺ ἔ-
στὸν ὑπεφαινόμενο ἀπὸ
τὸ κάτοικο μεσογειακῆς πό
ὅταν πρωταντίκρυσε κα-
τὸ πλευρισμένο στὸ λιμάνι:
Μὰ δὲ μοῦ λές:
Αὐτὸ τὸ πρᾶμα «γγιούει»
ια;
Δηλαδὴ ἐγγίζει στὸ βυθό;
Ἀρκέστηκα νὰ τοῦ ὑπομνή-
τὴν ἀρχὴ τοῦ Ἀρχιμήδους
ὁποίαν εἶχεν διδαχθεῖ προ
πως καὶ ἡ ὁποία λύει τό...
στήριον.
Καὶ ὁ ἐρωτῶν κατετοτίσθη!
Ἀλλὰ δὲν εἶναι καθόλου δύ-
ση αὐτὴ ἡ ἔστω προσωρι-
φυγή. Μ' ἕνα αὐτοκίνητο
μὲ λίγες δραχμὲς βρίσκε-
μακρυὰ ἀπὸ τὴ θάλασσα.
μως καὶ μὲ τὰ πόδια ἐπι-
τηγάνεις τὸν ἴδιο σκοπό. Τώ-
μάλιστα τὰ φθινοπωριάτι-
δειλινά. Παρ' ὅλη τὴ μελαγ
λία τους. Τὶς ἀπρόσμενες
γάλες τῆς μπόρας ποὺ ἔρχον
ξαφνικά. Καὶ ἀπὸ τὸν ἀέ-
τὸ δυνατὸ ποὺ φέρνει στὰ
πια φύλλα ξερὰ ποὺ πέφτουν
ὸ τὰ δέντρα.
Ἐξ ἄλλου εἶναι τέτοιο εὐ-
ρίστο αὐτὴν τὴν ἐποχὴ νὰ
ρπατᾶς. Μόνον γιὰ ὄνομα
οῦ θεοῦ, μὴ τὸ πάρης τὸ περ
πατημα μὲ πρόγραμμα καθη-
ρινὸ καὶ κάνεις ὅ,τι, περί-
που, ἔκαναν παληότερα φίλοι
ἄριστοι καὶ στενοί.
Κίνδυνεύεις νὰ παραξηγη-
ῆς. Καὶ ἀκόμη ἀντὶ νὰ ξελαμ
πάρης τὸ μυαλό σου καί νὰ
κμήσης τή... φωνίζεις γιὰ
καλά.
Περπατᾶς καὶ δὲν σώνεις.

Δρόμο παίρνεις καὶ δρόμο
ἀφίνεις.
Ποτὲ δὲν θὰ σταματᾶς.

—*—

Εἶναι βέβαια λιγάκι ἀνηφο-
ρικὸς ὁ δρόμος. Ἡ διάθεση ὅ-
μως γιὰ ἀλλαγή, ἡ κουβέντα
καὶ οἱ εἰκόνες σὲ κάνουν νὰ
μὴ τὸν καταλαβαίνης.

Δρομάκια στενά. Τσιμεντο-
στρωμένα. Γραφικὰ μπαλκό-
νια καὶ παράθυρα γεμάτα γλα
στρες. Αὐλόπορτες στιλισμέ-
νες μὲ γιασεμί, ποὺ ἡ θέα
του ξεκουράζει τὴ ματιὰ
εὐωδιάζει μὲ τὸ ἄρωμα τὸ λε-
πτὸ τῶν λουλουδιῶν του τὸ
τόπο ἕνα γύρω. Καὶ φαντάζουν,
λευκὰ καθὼς εἶναι, μέσα στὸ
μισοσκόταδο τοῦ στούρουπου
σὰ πεταλοῦδες ἀνάλαφρες,σα
ψυχές, ἑτοιμες νὰ πετάξουν
σὲ κόσμο μαγικό.

Πανιοῦ σπίτια παληά.
Πεῦ καὶ πεῦ βλέπης καὶ
κανένα κανούργιο. Ἡ κα-
νένα παληὸ πού ἀνακαινίστη-
κε ριζικά. Ἔγινε καινούργιο
κι' αὐτό. Ἂν δὲν ὑπῆρχαν αὐ-
τὲς οἱ ἀλλαγὲς θἄλεγες πὼς
ὁ χρόνος δὲ κυλάει πιά, στα-
μάτησε σ' ἐτοῦτο ἐδῶ τὸ μέ-
ρος.

Καὶ ταβέρνες πολλές. Κάθε
λίγα βήματα κι' ἀπὸ μιά. Με-
γάλες καὶ μικρὲς σὲ κτίσμα-
τα, κυρίως, παληά. Ἀλλὰ καὶ
σὲ καινούργια. Μὲ βαρέλια
πολλὰ στὴ σειρά. Μεγάλα.
Γεμάτα νέο κρασί. Γιοματά-
ρια. Κι' ἄλλες φτωχές, μι-
κρές, κυκλίστικες. Φωτισμέ-
νες θαμπά. Μὲ κάνα δυὸ βαρέ-
λια ὅλα κι' ὅλα, καὶ μερικές
ταμουζάνες γιὰ προσωρινά.

Ὅλες ὅμως μὲ πελατεία ἀρ
κετή. Μέ παρέες σκόρπιες στὰ
τραπέζια ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Μὲ πο
τήρια γεμάτα πλάι, στὸ μπου
κάλι ἢ στὸ τσίγκινο κατοστά-
ρι, ποὺ πάει κι' ἔρχεται. Ἀ-
δειάζει καὶ ξαναγεμίζει γιὰ
τοὺς πελάτες ποὺ τὸ πίνουν
«ξεροσφύρι» ἢ μέ λίγο προ-
χειρο μεζέ.

Τύποι ἐργατικοί, λαϊκοί,
ποὺ κατέφυγαν στὸ καπηλειὸ
γιὰ ξεκούραση, γιὰ διασκέδα-
ση καὶ γιά.. ἀντρίκιο κουτσομ-
πολιό. Διαφορετικοὶ ἴσως στὰ
γοῦστα μεταξύ τους στὶς ἰ-
δέες, στὶς προτιμήσεις καὶ στη
διάθεση. Ἴδιοι ὅμως κι' ἀπα
ράλακτοι ὅλοι στὸ βαθος. Μιὰ
κοφά. Καλοὶ καὶ τίμιοι. Ἱκα-
νοί νά... λύσουν, ὅσο κατεβαί-
νουν τὰ ποτήρια ὅλα τὰ προ-
βλήματα ἀπὸ τὰ πιὸ ἁπλὰ
οἰκογενειακὰ μέχρι τὰ κρατι-
κὰ καὶ τὰ διεθνῆ:

Μὲ κάνεις μιὰ μέρα πρω-
θυπουργό;

Νὰ σοῦ πῶ ἐγὼ τί γίνε-
ται!!

—*—

Σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς τα-
βερνοῦλες ποὺ τώρα δέν θυμᾶ
σαι οὔτε τὸνομα τοῦ κάπελα,
μπαίνεις σὰν ἄγνωστος καὶ
ξένος δειλά. Δροσκελᾶς τὸ
κατώφλι μὲ συντροφιὰ τὸ φῶ-
λι ποὺ στὴ περιπλάνηση σὲ
ἀκολουθεῖ. Μπορεῖ νὰ σὲ ἀ-
ναγκάζη ἡ βροχὴ ποὺ ἔπιασε
ξαφνικὰ γιὰ τὰ καλά.

Δὲν προλαβαίνεις νὰ καθί-
σης κι' ἔρχεται τὸ πρῶτο κέ-
ρασμα. Ἀπο τὸ κύρ—Μιχε—
σοῦ λέει ὁ κάπελας — καθὼς
ἀπιθώνει τὸ κατοστάρι καὶ
τὰ ποτήρια στὸ τραπεζάκι
σου.

Ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν
ἄλλη γίνεσαι φίλης γνώρι-
μος παληὸς μὲ τὸν ἄγνωστο.
Σὲξαφνιάζει ἡ καλωσύνη. Σὲ
συγκινεῖ ἡ φιλοξενία καὶ ἡ κα-
ταδεχτικότητα. Ξεχνᾶς ἔτσι
τὶς δυσκολίες, τὰ λιμάνια καὶ
τοὺς καϋμούς.

Κι' ὰς φθάνουν στ' αὐτιά,
ἀπὸ τὸ τρανζίστορ κάποιου πε
ραστικοῦ τὰ λόγια ἀπὸ κεῖνο
το τόσο ἁπίκαρο τραγουδάκι.

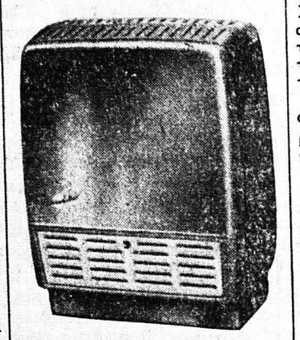
Κάθε λιμάνι καί καϋμός.

Ξεφεύγεις ἀπὸ τὴ καθημερι-
νὴ ρουτίνα. Ἀλλάζεις. Καί...
ὑπόσχεσαι νὰ ξαναπᾶς.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

Προμηθευθῆτε καὶ σεῖς τὴν παγκοσμίως γνωστὴν θερμάστρα ἀκαθάρτου πετρελαίου

HAAS & SOHN

Ἡ θερμάστρα μὲ τὴν μικρότερη κατανάλωση

ΝΙΚ. Μ. ΤΣΑΤΗΡΗΣ
Ἁγίου Νικολάου 17
ΤΗΛ. 34—96 ΠΑΤΡΑΙ

ΘΑ ΠΡΟΣΛΑΥΟΥΝ ΠΟΛΛΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Πεντήκοντα ἐν
σινόλω κρατικαὶ ὑπηρεσίαι ἀ-
νεκοίνωσαν ὅτ. προκηρύσσουν
διαγωνισμοὺς διὰ τὴν πρόσλη
ψιν πολλῶν ὑπαλλήλων γραμ-
ματέων, γραφέων, δακτυλογρά
φων, λογιστῶν, τεχνιτῶν καὶ
διαφόρων ἄλλων εἰδικοτήτων.

Αἱ σχετικαὶ προκηρύξεις δη
μοσιεύονται λεπτομερῶς (προ
σόντα, δικαιολογητικά, ἡμερο-
μηνίαι κλπ.) εἰς τὴν εἰδικὴν ἐ-
φημερίδα ἐπαγγελματικοῦ
προσανατολσμοῦ «ΝΕΑ ΤΩΝ
ΝΕΩΝ» τὴν ὁποίαν οἱ ἐνδιαφε
ρόμενοι θὰ εὕρουν εἰς τὸ «Νέ-
ον Πρακτορεῖον ἐφημερίδων»
τῆς πόλεως μας.

VOLVO
DODGE BEDFORD

Αὐτοκίνητα παντὸς τύπου καὶ δι' οἱανδήποτε ἐργασίαν ἀπὸ 1)2 τόννο ἕως 12 τόννους τριαξονικά, πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημά μας μετὰ τῶν ἀδειῶν Δημοσίας χρήσεως ἢ ἄνευ αὐτῶν.

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ VOLVO
ΕΙΣ ΔΙΑΡΚΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗΝ
ΦΟΛΕΤΑ
Ρήγα Φεραίου 65 Τηλ. 55—47 ΠΑΤΡΑΙ

Κάτι ποὺ χρήζει ἀπαντήσεως

ΤΑ ΛΑΪΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Διατί διεκόπη ἡ λειτουργία των

Γυρίστε τρία χρόνια πίσω. Ὅταν τὸ θέμα αὐτό. Τότε ποὺ ἕνας μαθητής, ὁ Δημήτρης Ζωγράφος εἶχε μιὰ περίφημη ἰδέα Σκέφθηκε δηλαδὴ τὴν δυνατότητα τῆς δημιουργίας ἑνὸς τμήματος νέων, μὲ μέλη ὅλους τοὺς μαθητὲς καὶ μὲ σκοπὸ τὴν ὀργανωσι διαλέξεων ποικίλου μορφωτικοῦ περιεχομένου. Τὰ θέματα τῶν διαλέξεων θὰ τὰ ἔγραφαν οἱ ἴδιοι.

Πράγματι, οἱ συμμαθητές του δέχθηκαν τὴν ἰδέα μ' ἐνθουσιασμό. Τὴν ἐμπιστεύθηκαν στοὺς καθηγητές των. Καὶ ἐκεῖ εἶχε τὴν ἴδια ἀπήχησι. Μαθητὲς καὶ καθηγητές, ἔγιναν μιὰ μεγάλη φιλικὴ συντροφιὰ καὶ ἑτοιμάσθηκαν γιὰ μιὰ πνευματικὴ ἐξόρμησι που φιλοδοξοῦσε νὰ συγκεντρώση στοὺς κόλπους της ὅλους τοὺς νέους τῆς Πάτρας. Δὲν ἔμενε παρὰ ἡ ἐφαρμογή της. Τὸ τι ἔπιε Διοικ. Συμβούλιο τῶν Λαϊκῶν Ἀναγνωστηρίων ἔδειξε μεγάλη κατανόησι. Μὲ πλατιὰ ἀντίληψι τοῦ ἔργου ποὺ ἐπιτελοῦσε καὶ μὲ ζηλευτὴ ἐνεργητικότητα, ἔδωσε στοὺς νέους τὴν ὀνομασία, «Τμῆμα νέων τῶν Λαϊκῶν Ἀναγνωστηρίων» καὶ μιὰ αἴθουσα στὴ Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη ὅπου θὰ γίνονταν οἱ διαλέξεις.

Καὶ τότε. Ἔγινε τὸ θαῦμα. Κάθε Κυριακὴ ἀπογευμα ἡ μικρὴ αἴθουσα γέμιζε ἀσφυκτικὰ νέους καὶ νέες. Ὄχι περισσότερο τῶν 18 ἐτῶν. Νέοι μὲ σκιερὰ στοχαστικὰ μάτια. Μὲ εὐγένεια καὶ ἦθος Μὲ τόλμη καὶ πνεῦμα ἀναζήτησις. Κάθον ταν ἡσυχα στὶς καρέκλες. Καὶ οἱ γονεῖς τους τὰ καμάρωναν καθὼς τὰ ἔβλεπαν νὰ παρακολουθοῦν μὲ προσοχὴ τὸν ὁμιλητή. Καὶ μετά, χαίροντας νὰ τ' ἀκοῦν στὴν γενικὴ συζήτησι νὰ ἐκφράζουν τὶς δικες τους σκέψεις. Σχεδὸν ἄβειασαν τὰ σφαιριστήρια. Τὰ καθισματα τῶν καφενείων στὰ Ψηλαλώνια ἔμεναν κενά. Καὶ κεῖ μέσα, σ' αὐτὴ τὴ αἴθουσα μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητή, ἀνέβηκαν νέοι καὶ μίλησαν γιὰ τὸν Πλάτωνα, τὸν Σωκράτη, τὸν Παλαμά, τὸν Σολωμό, τὴν Ἐλευθερία, γιὰ τὸν Χριστό.

Ἡ Βιβλιοθήκη εἶχε καθημερινοὺς ἀναγνῶστες ποὺ ζητοῦσαν βιβλία γιὰ νὰ ἑτοιμάσουν τὶς διαλέξεις τους. Πολλὲς συζητήσεις. Γιὰ πολλὰ θέματα Καὶ τόσα σχέδια. Γιὰ μιὰ λογοτεχνικὴ ἐφημερίδα. Γιὰ ἕνα φιλολογικὸ περιοδικό. Δικό τους. Τῶν νέων. Ὄχι πιὰ τὰ «ρομάντζα» καὶ τὰ «χόμπυ». Ἐπίσης γιὰ ἀπογευματινὰ κλασσικῆς μουσικῆς. Νὰ πάφουν νὰ μᾶς ταλαιπωροῦν τὰ «Λαϊκὰ» καὶ «τ' ἀνατολίτικα». Οἱ νέοι ζητοῦσανν γνώσεις. Ὄχι περισσότερο λάπη καὶ τυπωμένη ἀνευθυνολογία.

Γιὰ ἕνα χρόνο, ἄκουσαν καὶ ἔμαθαν πολλὰ πράγματα: Ἡ αἴθουσα πιὰ δὲν χωροῦσε ὅσους ἔρχονταν γιὰ ν' ἀκούσουν. Γιὰ ἕνα χρόνο ὅμως. Γιατὶ μετὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιο τῶν Λαϊκῶν Ἀναγνωστηρίων ἄλλαξε. Τὰ νέα μέλη ἦτυλάχιστον τὸ νέο προεδρεῖο ἦταν πιὸ σοβαρὸ ἀπ' τὸ πρῶτο. Μὲ μεγαλύτερη εὐθυκρισία καὶ εὐθυξία. Ἰδιαίτερα κάποιος ἀπὸ τὰ θήλαε μέλη του, τὸ μονο ποὺ ἐμφανιζόταν στὴν αἴθουσα τῶν διαλέξεων. Θὰ νόμιζε κανεὶς πὼς αὐτὸ τὸ νεαρὸ μελίσσι τῆς πνευματικῆς ἐργατιᾶς τὴν πείραζε. Καὶ κάθε φορά, ἔφευγε μὲ τὶς πιὸ ἀπαισιόδοξες σκέψεις γιὰ τὸ μέλλον αὐτῶν τῶν ἐφήβων ποὺ τολμοῦσαν ν' ἀναζητοῦν ἐπιστημονικὰ τὴν ἀλήθεια. Ἡ κυρία αὐτὴ κατάφερε στὸ τέλος νὰ διαλύση τὸ τμῆμα τῶν νέων. Ἐστέρησε τὴν Πάτρα ἀπὸ τὸ μοναδικὸ ἐργαστήρι πνευματικῶν ἀνθρώπων. Παραμέρισε τοὺς νέους.

Τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀστοχης αὐτῆς πράξης, δὲν ἄργησαν νὰ φανοῦν Ἡ πνευματικὴ Πάτρα πάλι σ' ἀκινησία. Δὲν ἀποφεύγω τὸν πειρασμὸ νὰ παρακαλέσω τὸ τωρινὸ διοικ. συμβούλιον τῶν Λαϊκῶν Ἀναγνωστηρίων. Ἐν σώματι, ἕνα ὁποιοδήποτε μεσημέρι να μεταθῆ στὰ Ψηλαλώνια. Ν' ἀντικρύση πὰ νειάτα τῆς Πάτρας. Ξαπλωμένα σὲ δυὸ καρέκλες. Νὰ καπνίζουν. Νὰ πειράζουν τὰ κοριτσόπουλα καὶ νὰ συζητᾶνε γιὰ ποδόσφαιρο καὶ πάρτυ. Γιὰ νὰ διαπιστώση τὸ μέγεθες τῆς ἀστοχίας ποὺ ἔγινε. Καὶ μιὰ ἐρώτησι. Γιατὶ τὸ προεδρεῖο τοῦ Διοικ Συμβουλίου τῶν Λαϊκῶν Ἀναγνωστηρίων ἀρνεῖται καὶ ἐφέτος τὴν χορήγησιν τῆς αἴθουσας στὸ τμῆμα τῶν νέων ποὺ τὸ ζητοῦν ἐπιμόνως. Οἱ νέοι περιμένουν. Μιὰν ἀπάντησι.

ΝΙΚ. ΓΑΛΙΑΤΣΟΣ

antares

ΕΙΝΑΙ
ἡ καλύτερη, ἡ κομψότερη
ἡ στερεώτερη
Φορητὴ Γραφομηχανὴ
Στὴν οἰκονομικότερη τιμὴ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ — ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ
Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα
ΝΙΚΟΣ Μ. ΤΣΑΤΗΡΗΣ
Ἁγ. Νικολάου 17
Τηλ. 34—96 & 53—60
ΠΑΤΡΑΙ
Ἀριστοτέλους 111 (3 ὀρ.
Τηλ. 833—645
ΑΘΗΝΑΙ
Πώλησις Χονδρικὴ — Λιανική

RIELLO

Καυστῆρες ΜΑΖΟΥΤ
Παντὸς τύπου καὶ διὰ κάθε χρῆσιν
ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΩΝ
ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΑ
ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ-ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ
ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑΣ Κ.Λ.Π.
ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ:
Ε.Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 89 · ΤΗΛ. 46-72 ; ΠΑΤΡΑΙ
ΓΚΡΕΚΑ

Ἐκεῖ ὅπου συνεχίζεται ἡ μάχη τῆς ἐλευθερίας

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΗΡΩΪΚΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΖΩΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟ

Τοῦ κ. ΑΝΤ. ΦΙΛΙΑ. Προέδρου Ἐθνικῆς ὀργανώσεως ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Ν. Ἀχαΐας

Ἡ συμπαράστασις τῶν Ἑλλήνων στὸν ἀγῶνα τῶν ἡρωϊκῶν ἀδελφῶν μας τῆς Μεγαλονήσου Κύπρου ὑπῆρξε καὶ καθολικὴ καὶ ἀποτελεσματική, καλύπτουσα ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν ἀναγκῶν τους. Καὶ ἀφ' ἑνὸς σῶμα τῶν Ἑλλήνων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑστερήση εἰς προσφοράν. Ἀντιθέτως βρέθηκε στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν.

Πρῶτες αἱ Ὀργανώσεις τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τῆς Κυπριακὸν χῶμα γιὰ νὰ ριζώση καὶ δυναμώση τὸ δένδρο τῆς λευτεριᾶς καὶ νὰ ἑνώση τὰ κλαδά του, στὸν κορμὸ τῆς μεγάλης ἰδέας πού λέγεται Ἑλλάς . Ἐλευθερία.

Μία ὁμὰς πέντε Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν, ἐπιλεγέντων ἐκ τῶν Ὀργανώσεων ὁλοκλήρου τῆς χώρας δέχτηκε τὴν τιμὴν νὰ ἐκτελέση μιὰ ἀποστολὴ στὴν ἀγωνιζομένη Μεγαλόνησο. Ἡ Πάτρα δὲν ὑστέρησε σ' αὐτό, καὶ εἶναι τιμὴ γιὰ τὶς

Ὁ κ. ΑΝΤ. ΦΙΛΙΑΣ ἐνῶ κατατίθεται στέφανον εἰς τοὺς τάφους ἐκείνων ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωὴν των διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ αὐτοδιάθεσιν τῆς Κύπρου.

ἐφεδρικὲς Ὀργανώσεις της, ὅτι ἐκπροσωπήθηκε σ' αὐτὴ τὴν Ἐθνικὴ ἐπιταγή. Καὶ ὅσον ὁ ἀγὼν συνεχίζεται καὶ οἱ ἀποστολές θὰ εἶναι ἀκόμη χρήσιμες, δὲν εἶναι σκόπιμον νὰ γράψουμε οὔτε γιὰ τὸ εἶδος τῆς ἀποστολῆς οὔτε γιὰ τὸ πῶς βρέθηκε ἐκεῖ, οὔτε γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκεῖ ἐνεργειῶν της. Κάποτε ὅταν αὐταὶ θὰ ἀποτελοῦν μιὰ εὐχάριστη ἀνάμνηση ἢ ἕνα στοιχεῖον στὴν Ἱστορία τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα θὰ γραφοῦν λεπτομέρειες καὶ θὰ κριθοῦν οἱ ἐνέργειες. Ἦταν πάντως μιὰ Ἐθνικὴ προσφορὰ τὴν ὁποίαν ἰδιαιτέρως ἐνοιωσαν οἱ ἀγωνιζώμενοι ἀδελφοί μας.

Σέ ἕνα καθωρισμένο σημεῖον τῆς Πρωτευούσης συνάντηθήκαμε πέντε ἄγνωστοι. Γρήγορα ἀναγνωρίσαμε τὴν ταυτότητα τοῦ προορισμοῦ μας καὶ ἑνώσαμε τὴν τύχη μας στὴν προσπάθεια πού καθένας μας ἤξερε ὅτι πρέπει νὰ τελεσφορήση.

Μετὰ ἀπὸ ἕνα ὁμορφο ἀλλὰ ἀρκετὰ μυστ'ηριώδες ταξείδι, στὰ ξημερώματα μιᾶς Φθινοπωρ.άτικης ἡμέρας πατήσαμε τὸ ἱερὸν χῶμα τῆς Κύπρου. Μιὰ ματιὰ στὴν γύρω φύσι μιὰ βαθειὰ εἰσπνοὴ ἀπὸ τὸν μπαρουτοκαπνισμ.ὸ ἀέρα της, μιὰ σύντομη συνομιλία μέ τούς ἁπλοϊκούς ἀνθρώπους της, σέ κάνει νὰ σκέπτεσαι μέ ἔκπληξη πῶς ἀμφισβητεῖται ἡ Ἑλληνικότης αὐτῆς τῆς γῆς καὶ πῶς τολμοῦν νὰ διανοοῦνται καὶ νὰ προτείνουν λύσεις τοῦ Κυπριακοῦ θέματος διάφορον ἀπὸ ἐκείνην πού καὶ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ἡ ἐδαφολογικὴ καὶ μορφολογικὴ διαμόρφωσις, ἀκόμη καὶ ἡ πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ κατάστασις τῶν ἀνθρώπων της ἐπιβάλλει. Ἀλλὰ ἡ δουλειὰ μας δὲν ἦταν ἡ κρίσις καὶ ἡ ἀπόλαυσις. Ἔτσι γρήγορα βρεθήκαμε στὴν Πρωτεύουσαν τὴν Λευκωσίαν.

Ὅσον καὶ ἂν θελήση κανεὶς νὰ περιγράψη τὴν ὁμορφιὰ αὐτῆς τῆς πόλεως, καὶ ὅσες ἱκανότητες νὰ διαθέτη ἀσφαλῶς θὰ ὑστερήση μπρὸς στὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ὁμορφιάν της. Ξεχωριστὸ χρῶμα, ἰδιομορφία στὸν ρυθμό, μαζὶ μέ ἐπιτεύγματα συγχρόνου πολιτισμοῦ ἑναρμονισμένα μέ θαυμαστὴ τελειότητα, ἀφήνουν ἔκπληκτον τὸν ἐπισκέπτην καὶ παρ' ὅλον πού ὁ πόλεμος διετάραξε κάπως τὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς της νοιώθης πάντα ἄνετα εὐχάριστα καὶ πρὸ παντὸς Ἑλληνικά. Δέν νομίζει κανεὶς ὅτι εὑρίσκεται. στὸ Ἐξωτερικὸ παρ' ὅλο πού χρειάσθηκε διαβατήριο καὶ ἐφεδρικὲς Ὀργανώσεις τῆς, ὅτι ἐκπροσωπήθηκε σ' αὐτὴ τὴν Ἐθνικὴ ἐπιταγή. Καὶ ὅσον ὁ ἀγὼν συνεχίζεται καὶ οἱ ἀποστολὲς θὰ εἶναι ἀκόμη χρήσιμες, δὲν εἶναι σκόπιμον νὰ γράψουμε οὔτε γιὰ τὸ εἶδος τῆς ἀποστολῆς οὔτε γιὰ τὸ πῶς βρέθηκε ἐκεῖ, οὔτε γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκεῖ ἐνεργειῶν της. Κάποτε ὅταν αὐταὶ θὰ ἀποτελοῦν μιὰ εὐχάριστη ἀνάμνηση ἢ ἕνα στοιχεῖον στὴν Ἱστορία τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα θὰ γραφοῦν λεπτομέρειες καὶ θὰ κριθοῦν οἱ ἐνέργειες. Ἦταν πάντως μιὰ Ἐθνικὴ προσφορὰ τὴν ὁποίαν ἰδιαιτέρως ἐνοιωσαν οἱ ἀγωνιζώμενοι ἀδελφοί μας.

Σέ ἕνα καθωρισμένο σημεῖον τῆς Πρωτευούσης συνάντηθήκαμε πέντε ἄγνωστοι. Γρήγορα ἀναγνωρίσαμε τὴν ταυτότητα τοῦ προορισμοῦ μας καὶ ἑνώσαμε τὴν τύχη μας στὴν προσπάθεια πού καθένας μας ἤξερε ὅτι πρέπει νὰ τελεσφορήση.

Μετὰ ἀπὸ ἕνα ὁμορφο ἀλλὰ ἀρκετὰ μυστ'ηριώδες ταξείδι, στὰ ξημερώματα μιᾶς Φθινοπωρ.άτικης ἡμέρας πατήσαμε τὸ ἱερὸν χῶμα τῆς Κύπρου. Μιὰ ματιὰ στὴν γύρω φύσι μιὰ βαθειὰ εἰσπνοὴ ἀπὸ τὸν μπαρουτοκαπνισμ.ὸ ἀέρα της, μιὰ σύντομη συνομιλία μέ τούς ἁπλοϊκούς ἀνθρώπους της, σέ κάνει νὰ σκέπτεσαι μέ ἔκπληξη πῶς ἀμφισβητεῖται ἡ Ἑλληνικότης αὐτῆς τῆς γῆς καὶ πῶς τολμοῦν νὰ διανοοῦνται καὶ νὰ προτείνουν λύσεις τοῦ Κυπριακοῦ θέματος διάφορον ἀπὸ ἐκείνην πού καὶ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ἡ ἐδαφολογικὴ καὶ μορφολογικὴ διαμόρφωσις, ἀκόμη καὶ ἡ πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ κατάστασις τῶν ἀνθρώπων της ἐπιβάλλει. Ἀλλὰ ἡ δουλειὰ μας δὲν ἦταν ἡ κρίσις καὶ ἡ ἀπόλαυσις. Ἔτσι γρήγορα βρεθήκαμε στὴν Πρωτεύουσαν τὴν Λευκωσίαν.

Ὅσον καὶ ἂν θελήση κανεὶς νὰ περιγράψη τὴν ὁμορφιὰ αὐτῆς τῆς πόλεως, καὶ ὅσες ἱκανότητες νὰ διαθέτη ἀσφαλῶς θὰ ὑστερήση μπρὸς στὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ὁμορφιάν της. Ξεχωριστὸ χρῶμα, ἰδιομορφία στὸν ρυθμό, μαζὶ μέ ἐπιτεύγματα συγχρόνου πολιτισμοῦ ἑναρμονισμένα μέ θαυμαστὴ τελειότητα, ἀφήνουν ἔκπληκτον τὸν ἐπισκέπτην καὶ παρ' ὅλον πού ὁ πόλεμος διετάραξε κάπως τὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς της νοιώθης πάντα ἄνετα εὐχάριστα καὶ πρὸ παντὸς Ἑλληνικά. Δέν νομίζει κανεὶς ὅτι εὑρίσκεται. στὸ Ἐξωτερικὸ παρ' ὅλο πού χρειάσθηκε διαβατήριο καὶ

Ὁ κ. ΑΝΤ. ΦΙΛΙΑΣ ἐνῶ κατατίθεται στέφανον εἰς τοὺς τάφους ἐκείνων ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωὴν των διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ αὐτοδιάθεσιν τῆς Κύπρου.

ἀδελφούς, ἐπότισε τὸ εὔφορον θεωρήσεις, εἶναι σὰν νὰ ἔφυγες ἀπὸ μία πόλι τῆς Στερεᾶς καὶ νὰ βρέθηκες σέ μία πόλι τῆς Πελοποννήσου. Καμμιὰ διοκολία στὴν συνενόηση, ἀφοῦ ὅλοι μιλοῦν Ἑλληνικὰ καὶ μάλιστα καθαρὰ καὶ μέ ἰδιωματισμὸ πού προσεγγίζει περισσότερον στὴν ἀρχαία μας γλῶσσα μέ καθαρές τίς ρίζες καὶ μουσικότητα στὸν τόνο της.

Πρῶτον μας χρέος ἦταν νὰ ἀποτίσουμε φόρον τιμῆς στούς νεκρούς Ἕλληνας ἀξιωματικούς πού ἔμειναν ἐκεῖ, δεῖγμα τῆς Ἑλληνικῆς λεβεντιᾶς καὶ στίγματα τῆς Του